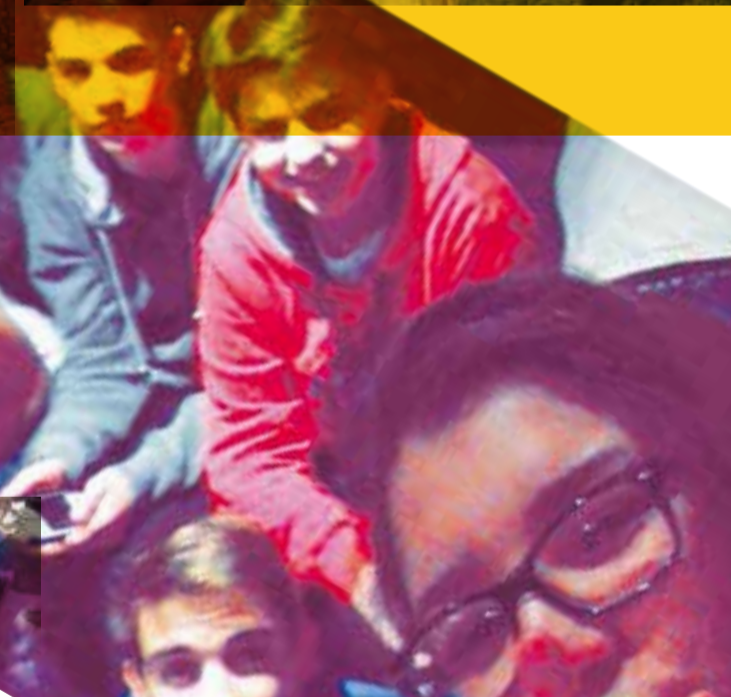

◦ Suplement especial de L'Actual elaborat pels joves

'a
jove

© 'Selfies' del joves castellarencs || CEDIDES

L'INSTITUT CASTELLAR ES "MOBILITZA" PEL COLTAN

Els alumnes de diversos municipis de Castellar es solidaritzen amb la campanya de recollida de telèfons mòbils per al reciclatge del coltan

Actualment, les noves tecnologies s'han tornat part de la nostra vida quotidiana. Telèfons mòbils, ordinadors i tauletes són eines que tenim a l'abast i que ens fan la vida més fàcil i còmoda. Però, alguna vegada ens hem preguntat què hi ha més enllà del nostre aparell electrònic? Alguna vegada ens hem parat a pensar en les repercussions que comporten comerciar amb un telèfon mòbil? Molts de nosaltres no. Molts de nosaltres, fins i tot, no coneixem què és el coltan, ni quins són els impactes que té en una societat tan tecnològica com la nostra. Partint d'aquest fet, des de l'Institut Castellar es va iniciar el passat 7 de maig una campanya de recollida de telèfons mòbils amb la finalitat de reciclar-los.

El coltan és un mineral amb el qual es formen els xips dels aparells electrònics com els telèfons mòbils, ja que té molta capacitat per emmagatzemar energia elèctrica, és resistent a la corrosió i a les altes temperatures. Les principals mines de coltan es troben a la República Democràtica del Congo, i a altres països africans.

A simple vista, pot semblar un material com qualsevol, però aquest mineral és el causant de molts conflictes bèl·lics, explotació infantil i desforestació en els països d'on s'extreu, i és un dels materials amb el qual més es trafica a nivell internacional.

La situació al Congo és, encara que a Europa no se sàpiga, inhumana. Milers de persones són explotades cada dia per extreure aquest mineral, el qual pot arribar als 500 \$/kg. A aquest fet se li suma que les empreses que s'encarreguen d'extreure aquests minerals són les responsables de la desforestació de grans superfícies mediambientals, afectant d'aquesta manera a la fauna i flora del país africà.

Gràcies a l'Institut Castellar i altres escoles del municipi, es van arribar a recollir 171 mòbils, cosa que va sorprendre molt els organitzadors, per la gran col·laboració dels alumnes.

POL PÉREZ

Edita: Ajuntament de Castellar del Vallès · C. Major, 74 1r Pis · 937 472 123

Director: Julià Guerrero · Coordinació: Cristina Domene, Noèlia Garcia

Direcció d'art: Carles Martínez Calveras · Compaginació: Àngel Pastor

Redacció i Fotografia: Aitana Manrique, Agustí Bernad, Joan Aura, Meritxell García, Gloria Timonedá, Óscar Moreno, Pol Pérez.

Impressió: Gràfics de Prensà Diària · Distribució: TEB Castellar · Tiratge: 7.500 exemplars · Correu: lactual@castellarvalles.cat

Dipòsit legal: B-13007-2008

AGUSTÍ BERNAD

Quan va començar, l'any 2014, poques persones coneixien el que era Podemos, però, un any després, Podemos és un partit àmpliament conegut i que compta amb suport arreu d'Espanya. Un cas semblant és el de Ciutadans, un partit que ja era conegut el 2014, però que està creixent a un ritme elevat amb el pas dels dies.

Aquest increment de votants en aquests dos partits s'està començant a veure amb el nombre de vots que han rebut tant en eleccions municipals com en autonòmiques. Per exemple, Podemos ha aconseguit, gràcies a una coalició de partits on estaven integrats, ser el partit més votat en ciutats com Barcelona, i Ciutadans ha aconseguit representació a la gran majoria de governs autonòmics i municipals. El perquè que aquests partits tinguin una àmplia representació amb la qual abans no comptaven es deu que la situació de crisi ha provocat crispació entre la població i ara troben els idearis que donen aquests dos partits com una sortida a la situació en la qual ens trobem.

Va començar el 2015, un any amb quatre eleccions que mesurarien si aquests dos partits realment tenien la força que els estava sent atorgada. Primer van venir les eleccions autonòmiques a Andalusia i fa pocs dies van arribar les eleccions municipals i autonòmiques a tretze comunitats i les dues ciutats autònomes.

Però abans de les eleccions municipals em vaig fer una pregunta. Aquests dos partits aconseguirien representació en una vila com la nostra, Castellar del Vallès, gràcies a l'impuls rebut des de fora o aconseguirien representació gràcies a la tasca ben feta dins de Castellar?

Un cop van passar les eleccions del 24-M es va veure clar. Decidim, una coalició d'associacions i partits en la qual es trobava Podemos, va aconseguir quatre regidors i un increment més que notable dels vots. Ciutadans també va augmentar els seus vots considerablement, però no va aconseguir els vots mínims per tenir representació al consistori.

Decidim va treballar a consciència, es va moure per Castellar i es va donar a conèixer. Per tant, els vots aconseguits van ser-ho gràcies al treball fet i no tant a l'impuls de Podemos a nivell nacional.

Però Ciutadans, que va estar a punt d'entrar al consistori, va aconseguir la majoria dels seus vots gràcies al impuls rebut des de l'exterior i potser no tant al treball fet a Castellar. Per exemple no van estar al debat dels set candidats, encara que l'absència estava totalment justificada per motius personals, i la seva presència als carrers i a la vida del poble no va ser gaire rellevant.

Amb això s'ha pogut comprovar que, potser en més o menys mesura segons de quin partit es tracti, el treball que s'està fent a nivell nacional influeix a la gent alhora de votar a nivell municipal.

Ara vindran dos processos electorals més, les eleccions autonòmiques a Catalunya i les eleccions generals. En les primeres, segurament apareguin amb certa força Podemos i Ciutadans. Però en les generals es pot donar que els dos partits tradicionals, el PSOE i el PP, perdin representació i apareguin amb molta força Podemos i Ciutadans i, depenent dels resultats, es pot donar la fi del bipartidisme i tot el sistema polític que tenim canvi dràsticament.

Potser sigui el canvi que necessitem. Però hem de pensar-ho amb cap, fredament, perquè un cop el poble hagi parlat, haurem de veure primer si es produeix fi del bipartidisme i finalment si el nou sistema polític que es pot donar millora la situació del país o empitjorar-la, i això ens afecta a tots, però sobretot a nosaltres, els joves.

La violència als centres educatius: una realitat palpable

ÒSCAR MORENO

Una societat malsana és aquella en la qual els alumnes han de patir per la seva integritat física i psíquica a l'interior dels centres escolars. No podríem trobar una metàfora més literal que aquesta, que expressa també un preocupant estat de degradació general: els centres docents es transformen en una bombolla on s'arroenta la pitjor violència social. Estem parlant de l'assetjament escolar. Aquest es produeix per l'exposició d'un alumne, de forma repetida i durant un temps, a accions negatives que porta a terme un altre o altres alumnes, destacant-ne la continuïtat en el temps, el desequilibri de poder i el desig conscient de ferir, tant de manera física com verbalment a la seva víctima. Aquest assetjament, en la majoria d'ocasions, succeeix en llocs on no hi ha adults supervisant. Això pot passar dins o al voltant de l'escola, encara que passa més sovint en llocs apartats, com vestíbuls, lavabos, en autobusos escolars, en parades d'autobús, classes que requereixen grups de treball, activitats extraescolars o en qualsevol altre indret que estigui aïllat. L'assetjament escolar a vegades consisteix en un grup d'estudiants que s'aprofiten i aïllen un alumne en particular, guanyant-se la lleialtat dels curiosos que volen evitar convertir-se en la pròxima víctima. En la majoria de casos, aquests actes agressius són habituals que es produeixin entre joves en procés d'entrada a l'adolescència, sobretot entre els 12 i 18 anys d'edat. Segons un estudi realitzat per la *Juventut i seguretat a Catalunya*, es calcula que aquesta pràctica afecta el 13% de la població escolar entre 12 i 18 anys, un nombre que, per desgràcia, podria no semblar gaire significatiu però que és preocupant.

L'assetjament escolar comença perquè no hi ha bona salut mental ni emocional en l'assetjador. Aquest busca una persona que emocionalment no està en el seu millor moment i per la seva personalitat i la seva manera de ser, troba una persona a qui pot victimitzar per les característiques anteriors. El motiu pel qual l'assetjador comença a realitzar-ho és per sentir-se superior als altres companys de classe. **"Moltes vegades, aquesta persona té qualsevol problema, fins i tot mental, i busca a algú que sigui inferior a ell, dèbil i tímid per sentir-se més poderós. Al principi del conflicte, els assetjadors comencen a actuar sols"**, explica Cristina Porta, orientadora escolar de l'Institut Castellar. Normalment, quan una persona és assetjada, té un públic que després no diu res ni actua per aturar-ho, per no esdevenir les pròximes víctimes. Després, un nombre determinat de persones s'agrupen a l'assetjador per donar-li suport, convertint-se així en un grup d'unes tres o quatre persones per assetjar a la víctima. De vegades, els assetjadors també, en algun moment de la seva vida, han patit l'assetjament per part d'altres companys.

D'assetjament escolar hi trobem de diferents tipus, tot ells relacionats per una cosa en comú: la violència. Aquesta pot ser física -quan parlem d'amenaques, insults, intimidació, pegar o donar empentes, amagar o trencar objectes de la víctima i escridassar-. També pot ser verbal quan ens referim a malparlar de la víctima o difondre rumors falsos quan no hi és, enviar-li notes amenaçants, pintades o e-mails, i hi trobem també agressions socials, com rebutjar a la víctima o ignorar-lo com si fos transparent. Actualment, els assetjadors han optat per un altre tipus d'assetjament per acusar i amenaçar la seva víctima, com les xarxes socials (facebook o twitter), correu electrònic, missatges de texts per SMS, per missatgeria instantània Whatsapp, trucades, i llocs web difamatoris per assetjar un individu o grup, mitjançant atacs personals. Aquest tipus d'assetjament s'anomena ciberassetjament, i és el més habitual entre els assetjadors d'avui en dia. A causa de les continuades agressions, a vegades s'han donat

casos en què els alumnes són autosegrestats, és a dir, són aquells que en un determinat moment s'han gosat enfrontar a les actituds dictatorials dels grups extorsionadors i n'han sortit tan malparats que, en una reacció de subsistència, s'han acabat integrant servilment al grup que els castigava. Hi ha professors que aboquen tones i tones d'energia a sufocar aquestes situacions i, en un acte heroic, intenten trans-

aquesta persona té una manca d'habilitat social, inseguretat i una baixada d'autoestima. **"Quan hi ha un cas així, s'ha d'actuar en el grup de referència, és a dir, que no reforcin encara més el grup agressor perquè el que fan és donar suport a l'assetjador perquè continuï realitzant assetjament. Normalment, el grup d'assetjadors no diu res a l'assetjador per por que siguin ells les pròximes víctimes"**, assegura Porta.

L'Institut Castellar sempre ha sigut un centre gairebé lliure de l'assetjament escolar. En comptades ocasions, s'han enfrontat a aquests complicats conflictes. **"Fa molts anys ens vam enfrontar a un cas molt seriós d'assetjament que no només es produïa al centre, sinó que continuava al carrer"**, explica Lydia Tuà, directora de l'INS Castellar, que també ha destacat que **"als altres casos d'assetjament, que són pocs, s'hi ha pogut arribar a temps i aturar-los. Per sort, no tenim un centre d'alta conflictivitat"**. De fet, el centre castellarenc té uns protocols per evitar-ho. Uns són els protocols generals, que són els que marquen el Departament d'Ensenyament, i els altres són la pràctica pròpia de centre, que són uns reglaments de convivència i funcionament marcats a la normativa interna de centre, que aprova el Consell Escolar. **"Sempre hem intentat realitzar una actuació molt ràpida. En el moment que es detecta, el que intentem sempre és l'actuació instantània: contactar amb la família, comunicar-ho als professors..."**, afirma Tuà. A més d'aquests plans d'actuació en cas d'assetjament, com tots els centres educatius, l'Institut Castellar disposa d'unes normes de convivència en què tots els alumnes han de respectar-les, ja que en cas contrari serien sancionats amb una expulsió del centre. **"L'institut és com un petit país on hi ha unes normes i unes lleis que s'apliquen amb millor o pitjor**

eficàcia. Hi ha d'haver-hi una convivència entre tots els que ens trobem al centre educatiu", explica Lydia Tuà. A vegades, alguns alumnes també s'han enfrontat amb un professor de forma verbal, fins arribar a un punt en el qual **"l'insult arriba a una amenaça, o fer la vida impossible al professor"**, però són casos molt aïllats. Quan parlem de violència al professorat, ja no ens referim a assetjament. L'alumne que és capaç d'enfrontar-se a un professor també és capaç de fer-ho amb qualsevol altra persona, com els seus pares. No és una cosa que passi gaire sovint, però a vegades se n'han donat casos. Una persona que comença a realitzar aquests enfrontaments és perquè té una manca d'autocontrol, no té un límit i, a més **"aquesta persona desenvolupa un brot d'agressivitat causat per un trastorn en la salut mental"** explica l'orientadora escolar del centre castellarenc. A l'Institut Castellar hi ha més de 700 alumnes des de primer d'ESO fins a segon de Batxillerat, a més dels mòduls. La convivència al centre actualment és positiva i aquest curs els professors no han patit gairebé cap tipus de violència a l'institut, tot i que sempre hi ha un cas puntual, però l'agressió no s'allarga més de tres dies. Quan es parla de casos puntuals, ens referim a casos de violència "a petita escala", en què són capaços d'agredir tant al professor com als seus companys de manera verbal. Aquests alumnes han tingut una sanció i després d'aquesta han sabut rectificar. **"Quan hi ha pinya entre centre educatiu i famílies, les coses es solucionen molt més ràpid i de la millor forma possible, per això és molt important que les famílies comuniquin a l'institut algun tipus d'alerta que observin en els seus fills"**, assegura la directora. El centre educatiu castellarenc ha assegurat que si algun alumne agredeix a un professor s'actuarà de la mateixa manera que si aquest agredeix a un company de classe, ja que **"nosaltres tenim el deure professional de protegir l'integritat en tots els aspectes"**, apunta Tuà.

L'assetjament escolar afecta un 13% de la població a Catalunya, un percentatge que es pot considerar preocupant

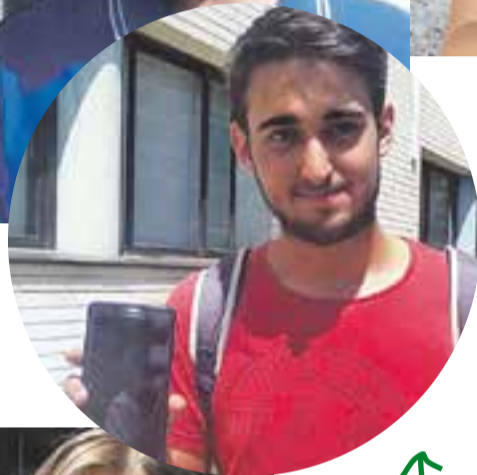
formar les agressions en objecte de debat perquè els autors reflexionin i adverteixin el camí degradant que estan escollint. Hi ha professors que acaben la jornada fatigats a causa d'aquestes repetides situacions. Els familiars són els que ho pateixen més i ho viuen de més a prop. Moltes vegades es troben desesperats perquè no poden salvar el seu fill de la força centrípeta del remolí de violència que el xucla. En realitat, qualsevol persona pot ser víctima de l'assetjament, però normalment són persones que són tímides, introvertides, insegures i moltes vegades són persones que estan sobreprotegides per un ambient familiar. Els signes d'alerta que pot desenvolupar la víctima poden ser diversos. Gràcies a aquests símptomes, es comença a actuar amb rapidesa per veure realment què està passant. Una de les alertes més destacables és, normalment, quan un alumne té un expedient acadèmic bo, i comença a tenir un baix rendiment escolar, o fins i tot pot donar-se casos de fracàs escolar. **"Hi ha alumnes que de vegades creen una fòbia a l'escola per por a tornar a patir l'assetjament per part del seu agressor. Els crea mals de cap, ansietat, baixen l'autoestima, poden haver-hi casos de depressió, poden crear trastorns alimentaris causats per l'ansietat, i fins i tot el suïcidi, que seria el punt més crític de tots"**, afirma l'orientadora escolar. L'Institut Castellar, com la resta de centres educatius, ha intentat sempre actuar des de la prevenció, és a dir, a dins de l'acció tutorial sempre hi ha activitats relacionades amb el tema d'habilitat social per evitar qualsevol tipus d'assetjament. Fa uns anys, es va iniciar un projecte, i que amb el pas del temps s'ha quedat 'una mica en el calaix', que té el nom de servei de mediació escolar, i consisteix en què entre els mateixos alumnes es puguin solucionar aquests conflictes, ja que solucionar aquests enfrontaments de manera ràpida és molt complicat, i gairebé impossible perquè canviar la persona assetjadora és difícil. Canviar a la víctima en poc temps també és difícil perquè

OPINIÓ jove

Quina APP no et deixa dormir?

ÒSCAR MORENO I AITANA MANRIQUE

OLGA-IRINA NOUVILAS

Tinc un Iphone 5 de color blanc, i m'agrada perquè crec que el seu sistema operatiu és molt millor que altres telèfons mòbils. El tinc trencat, però igualment em funciona molt bé. Les aplicacions que més utilitzo són Instagram i Snapchat, ja que m'agrada fer-me fotos i veure les dels altres.

MARIONA GIBERT

Tinc un Sony Xperia M2 de color negre, i m'agrada perquè és un mòbil amb una pantalla gran, té molta capacitat de memòria i el preu no és gaire elevat. Les aplicacions que més utilitzo són Instagram i programes per editar fotos.

SERGI DEL RÍO

Tinc un Samsung Galaxy Note 4 de color negre, i m'agrada perquè és un dels mòbils més grans, té una pantalla gegant, té molta memòria física i el processador és millor. . . El tinc gràcies al meu pare, que em va canviar el mòbil. Jo tenia un Samsung Galaxy S5, però em funciona molt millor el que tinc ara. Les aplicacions que utilitzo més són Spotify, YouTube i Preguntados.

MARC SALAZAR

Tinc un Wiko Rainbow de color negre i verd, i m'agrada perquè és molt més barat que altres marques de mòbils, em funciona molt bé i té una pantalla molt gran. El vaig escollir perquè està molt ben relacionat amb qualitat preu. Les aplicacions que més utilitzo i que m'agraden més són Instagram i Snapchat.

JOSE ANTONIO TORRES

Tinc un Samsung Galaxy S3 de color blanc, i m'agrada perquè em funciona molt bé, té una pantalla bastant gran, té un sistema operatiu bo i té molta memòria. Les aplicacions que més utilitzo i que m'agraden més són YouTube, Twitter i Spotify.

ROGER SANTÍN

Tinc el nou Iphone 6 de color blanc, i m'agrada perquè considero que és diferent als altres, té una pantalla gran i em funciona perfectament. En la meua opinió, em funciona més bé que no pas un mòbil Samsung qualsevol. Les aplicacions que més utilitzo són Snapchat, Instagram i Facebook.

ÒSCAR CANO

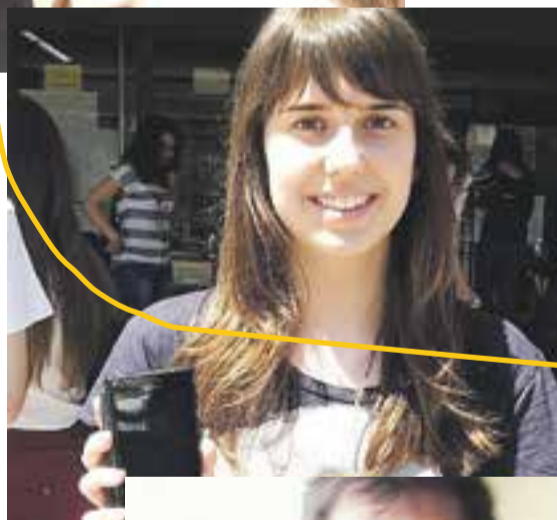
Tinc un BQ Aquarius 5 de color negre, i l'he escollit perquè és més barat que els altres, pel seu tamany, pel sistema operatiu i perquè és una marca que ningú té. A més té molta memòria. El meu cosí en tenia un igual i me'l va recomanar perquè tenia una bona qualitat d'imatge i no era gaire car. Les aplicacions que més utilitzo són Snapchat, Instagram i YouTube per mirar vídeos.

POL PÉREZ

Tinc un Huawei Ascend G7 de color negre, i m'agrada perquè m'ha donat un bon resultat, té molta memòria i una pantalla bastant gran, i el preu era més assequible. Les aplicacions que més utilitzo i que m'agraden més són Instagram, Snapchat i Facebook.

CARLA ORTIZ

Tinc un Iphone 5 de color blanc, i m'agrada perquè és diferent als altres. El meu pare s'ho va poder permetre en el seu moment i ho vaig aprofitar, ja que el preu tampoc era gaire excessiu. Ho vaig estar pagant durant 2 anys, però el més important és que m'ha donat un bon resultat. Les aplicacions que utilitzo són Instagram, Facebook, Snapchat, Flaix FM i moltes més.

AITANA MANRIQUE

El vòlei platja va captar de forma massiva l'atenció del públic i dels mitjans de comunicació a l'inici dels anys 80. Així doncs, aquest esport va créixer fins a convertir-se en un esport seriós i professional. El vòlei platja té dos elements que l'identifiquen: es juga per parelles i el camp és de sorra. Quan es va crear aquest nou esport, es practicava a les platges, però a mesura que anava passant el temps, el vòlei es va convertir en un esport que estava de moda i es va estendre per tot arreu. Un exemple el tenim a Castellar, un poble que no té platja, però sí que té una pista de sorra al Sige Puigverd.

A la nostra vila tenim una pista de sorra per practicar aquest esport, situada entre el pavelló de bàsquet i el gimnàs Sige Puigverd. Els joves que tenen entre 14 i 17 anys, passen les tardes jugant petits partits en aquesta pista. La iniciativa va començar fa un parell d'anys, quan es va crear un petit equip format pels jugadors del Sige i dos entrenadors. Al principi d'aquesta idea, eren poca gent, però poc a poc aquest equip ha crescut i ha format una gran família. Tots els joves que avui en dia estan integrats en aquest nou equip, entrenen dos dies a la setmana. El projecte ha tingut un gran èxit de participació, sobretot de gent jove, que s'anima a participar amb l'equip actualment format. Cada setmana, arriben més joves a provar aquest esport que no és habitual que es practiqui en un poble

sense platja, i a passar una estona divertida. L'equip castellarenec s'anomena "Vòlei Platja Castellar", i participen en petits tornejos que es fan al voltant del poble. L'any passat, van participar en la lliga de vòlei platja per parelles, però el resultat dels partits no va ser gaire favorable. Jugat contra parelles de 30 anys va fer que la possibilitat de guanyar un partit fos molt baixa, però tots els membres de l'equip sempre van fer un esforç per poder aconseguir no perdre. Quan aquesta lliga va acabar, els joves van tornar una altra vegada als entrenaments, però satisfets per l'esforç d'haver jugat un gran partit i van aprendre moltes coses noves, posant en pràctica tot el que ja sabien. A més, tot això els va ajudar a millorar la seva tècnica i la seva tàctica. En canvi, però, aquest any no ha sigut així. Els entrenadors han intentat buscar una altra alternativa per poder participar en partits. Han buscat partits amistosos, en què els joves podien jugar contra joves de la seva edat. Aquest any, de moment, només han pogut jugar contra l'equip de "Cadets Futbol Sala Castellar". Tots junts van passar una bona tarda d'esport i aprenent coses noves, que és en el que consisteixen tots els esports. Es van jugar 4 sets a 21 punts amb equips de 4 persones. Aquell dia va ser favorable per l'equip de Vòlei Platja, però avui en dia les Cadets estan esperant un altre partit de revenja al seu camp.

VÒLEI
PLATJASENSE
PLATJA

COPA, LLIGA I CHAMPIONS

AGUSTÍ BERNAD

Al començar la temporada, el Reial Madrid es presentava com a màxim candidat a guanyar tots els títols. Se'ls prometien molt feliços, però també hi era el Barcelona. El problema que feia que al Barcelona no se'l veiés com a candidat principal era que les incorporacions estiuenques no convenien i el joc de l'equip tampoc, tot i que els resultats eren prou bons. El punt d'inflexió es va marcar a l'estadi d'Anoeta, al partit entre la Reial Societat i el Barcelona. En aquest matx, Luis Enrique va deixar a la banqueta els tres davanters titulars Messi, Neymar i Luis Suárez. El partit va acabar amb derrota i es va donar un ambient molt hostil al club; es parlava que rodarien caps, i finalment va ser acomiadat el director tècnic, Andoni Zubizarreta. Es diu que aquell partit va fer que

l'equip toqués fons, i a partir de llavors els resultats van ser extraordinaris i el joc agradava al públic. I, poc a poc, un equip que havia quedat mig descartat de guanyar res es va plantar a les finals de Copa i Champions i va quedar com a màxim candidat a guanyar la Lliga i, per tant, el Barcelona podia guanyar el triplet. Es va arribar a la primera final, el partit de Lliga contra l'Atlètic de Madrid, el vigent campió de la competició. Va guanyar el Barcelona 0-1 amb gol de Messi i el primer títol ja estava a la butxaca i a la ciutat comtal ja es parlava de triplet. Va arribar la segona final, la de Copa, contra l'Athletic de Bilbao. Va ser un partit complicat que es va encaminar cap a la victòria blaugrana amb una genialitat de Leo Messi. El partit va acabar 1-3

favorable al Barcelona i tota l'afició estava desitjant poder dir que havien guanyat el triplet, però encara quedava la final de la Champions. Va arribar la tercera final, la de Champions i amb aquesta es donava una situació curiosa: l'equip que sortís victoriós aconseguiria el triplet, ja que la Juventus també havia guanyat la Copa i la Lliga del seu país. Va començar la final, la gent estava nerviosa, i un gol de Rakitic al minut 3 de partit va posar molt de cara la final. Però es va arribar al descans 0-1 quan el Barcelona va dominar i va tenir ocasions de gol. Amb la segona meitat la Juventus va gaudir dels seus millors moments i van empatar el partit. Llavors tenien al Barcelona sofrint i contra les cordes, però un gol de Suárez va donar un cop moral a la Juventus posant el

1-2. Els últims minuts van ser de patiment per als aficionats culers; la Juve s'apropava i semblava que el gol arribaria, però en l'última jugada en què la Juventus va pujar gairebé tot l'equip per intentar empatar va arribar el gol de Neymar que donava fi al partit. A partir d'assenyalar-se la fi del partit, alegria, celebració, discursos, una rua per Barcelona i, el més important, el Barcelona havia aconseguit el triplet. Set equips ho havien aconseguit anteriorment, però el Barcelona és l'únic que ho ha fet dos cops. Ara, un cop el Barcelona té el triplet tothom diu que el Barcelona havia tocat fons i es va aixecar de terra. Però el Barcelona aquesta temporada no va caure en cap moment. Com va dir Luis Enrique: havien guanyat 50 partits i només havi-

en perdut 6. Aquesta xifra no s'havia donat ni amb Pep Guardiola i, òbviament que el Barcelona hagi millorat el joc no es deu ni a tocar fons a Anoeta ni a Kevin Roldán. Es deu que Luis Enrique ha rotat la plantilla al llarg de tota la temporada i els jugadors van arribar més frescos al final de la lliga fent que el cansament es notés en els seus rivals i ells se'n poguessin aprofitar. A més, el Barcelona no només juga al toc, un sistema que era anul·lat per la majoria de defenses, ara també juguen a la contra i això combinat amb el fet que el millor Messi ha tornat ha fet del Barcelona un equip imparable. Ara bé, una pregunta que es fa molta gent és el que passarà la temporada que ve, però no es moment de pensar en això. Ara és moment de gaudir el triplet i esperar que la temporada que ve sigui igual de triomfal.

CULTURA jove

Un any de castellers

JOAN AURA

Fa més de 200 anys que existeixen aquestes construccions humanes anomenades castells. Els seus orígens els trobem a València, tot i que, mica en mica, i amb el pas del temps han arribat a terres catalanes. Les colles més antigues són de Tarragona. Tenen segles de vida però la nostra, la de casa, la del poble, tan sols té un any.

És cert que els incís no varen ser gaire fàcils, ja que es necessitava organització, col·laboració, compromís i sobretot gent, molta gent. Un grup de persones es van reunir i van crear la Colla Castellera de Castellar del Vallès, més coneguts com a Capgirats. Aquest nom va sorgir per la manera com es va crear la colla. La majoria de colles sempre comencen com una escissió d'una altra, cosa que vol dir que ja en saben una mica. No obstant, els Capgirats van ser creats per gent que no en sabia. Com que vam començar a l'inrevés que les altres colles ens diuen que estem Capgirats. Els primers assajos van ser a l'escola Bonavista i més endavant a l'Espai Tolrà, lloc on assagem actualment.

Ara ja farà més d'un any que vàrem actuar a plaça per primera vegada vestits de color Bordeus i amb el nostre escut a la camisa (on es veu la muntanya de la Mola i les quatre barres de la senyera al fons). Va ser una gran actuació per a nosaltres ja que ens vam batejar com a castellers i vam ser reconeguts com a colla de ple dret. Els Castellers de Sabadell (els Saballuts) i els Castellers de Caldes (els Escaldats), que ens van ajudar moltíssim en els nostres inicis, ens van acompanyar en aquella data tan especial per a tots nosaltres.

“Assaig rere assaig i actuació rere actuació hem anat creixent com a colla fins aconseguir ser colla de 6 temporada excel·lent ja que es van assolir tots els objectius proposats”, assegura el nostre cap de colla, en Ferran Planchart. De tota manera, aquest camí no ha estat gens fàcil i és per això que els Capgirats no ens rendim i volem anar més amunt. Aquesta nova temporada volem créixer com a colla i ser colla de 7. Els objectius de la colla són **“consolidar el 5d6 i ser colla de 7 descarregant el 3 i el 4 de 7 i el pilar de 5”**, apunta el Ferran. És per això, que aprofitant aquest escrit fem un reclam als castellarencs i castellarenques de la vila a que vinguin a provar aquest món, que de ben segur no us deixarà indiferents. Una de les frases més escoltades en els castells és, sense canalla no hi ha castells. És per això que des de fa uns mesos estem anant a diferents escoles i instituts del poble a fer tallers per als més menuts. En aquests tallers el que fem és explicar els orígens, la seguretat dels castells, el perquè de com anem vestits i els castellers que no pugen ni estan a la pinya però que sempre ens acompanyen, els músics. Intentem que els tallers tinguin una part pràctica i és gràcies a això que els nens i nenes comencen a endinsar-se en aquest món. Primer de tot els expliquem les tres parts principals d'un castell: el pom de dalt, el tronc i la pinya. Després agafem voluntaris i els hi fem fer, la veritat és que ens quedem sorpresos de com els surt tot! La part més divertida dels tallers és el moment en el qual participen tots junts i fem una pinya d'un pilar. Aquesta part és emocionant perquè dins la pinya tothom està molt junt i en contacte, i això a vegades... fa una mica de vergonya, però bé, nosaltres els diem que en els castells no hi pot haver vergonya. Per acabar els tallers els ensenyem a pujar, i qui vol ho prova. És una cosa molt difícil i que costa però, n'hi ha que a la primera ho fan, i se'n surten molt bé!

Per a nosaltres els castells no són només una manera de passar les tardes i sortir de casa, sinó molt més. **“Compromís amb un sentiment de pertànyer a una família, superació personal, compartir experiències i confiar amb altres castellers”**, ens explica el Ferran. És per tot això que els castells són Força, Equilibri, Valor i Seny.

L'OCI NOCTURN A LA VILA

GLÒRIA TIMONEDA

Tot i tenir festes puntuals durant l'any, com ara les festes organitzades per Vilabarrakes o locals, els joves considerem que cal solucionar el tema d'oci nocturn a la vila. S'han d'incentivar emprenedors per promoure una activitat econòmica més alta. Tot i això, la normativa de llicències no permet que la iniciativa privada pugui oferir una oferta d'oci convenient al consum dels joves: llocs accessibles, propers als nuclis urbans, que puguin oferir la possibilitat de ball i música però sempre a favor de la salut i sense perjudicar terceres persones. El civisme s'ha de mantenir per sobre de tot. Aquesta normativa condemna ja durant anys que els joves de la vila ens hàgim vist obligats a desplaçar-nos a localitats veïnes com ara Sabadell, Terrassa o fins i tot Barcelona. En canvi, municipis més petits que Castellar com ara Sant Llorenç o Sentmenat fa temps que tenen resolt aquest assumpte. Aquells que ja tenen el carnet de cotxe a la butxaca i a la ment «Si beus, no agafis el cotxe» són els que més es desplacen a indrets pròxims als centres urbans dels municipis en els quals s'ofereix oci nocturn, com per exemple el Carrer Tres Creus o la Plaça Vallès de Sabadell, el Carrer de la Rasa de Terrassa, el Carrer Aribau de Barcelona o barris sencers com ara el Born o Gràcia. El model d'oci nocturn de Zona Hermètica fa anys que ha canviat i no és pas la solució.

Castellar del Vallès, l'epicentre de la moda

D'Adidas, a les bandanes, el Metroflog i el Messenger, tot això a Castellar s'ha viscut, uns més que altres, però bé és cert que tots vam ensopegar amb l'abisme de les modes absurdes

MERITXELL GARCIA

Si haguéssim de fer una crònica sobre totes les modes que han assolat Castellar, no en tindríem prou amb cent pàgines. Exacte, castellarencs i castellarenques tots ens hem cregut gurus de la moda, cacics del més trendy i amos de l'estil més actual. No ens enganyem, vam caure en la moda de la jaqueta Adidas de les ratlles a les mànigues o els nois amb el cabell púber de Zac Efron. Anàvem a la "cata", al laberint i ho passàvem malament a l'olla, ho hem viscut tots. Per això en aquest article relataré les modes més absurdament esteses del nostre poble. Passin i vegin.

Noies, per què comprar-nos una bossa normal si era infinitament més fashion utilitzar la bossa de propaganda amb la qual t'embolicaven el bolso del Misako, sí, aquella negra, de roba. Mentre que els nois es col·locaven a pressió sobre els seus cabells de Zac Efron la gorra Monster o, en defecte, la Rockstar. Si volies ser la més xula només feia falta que et possessis dues bàsiques, unes més escotada que

l'altra, així ensenyaves les dues i apa, "trençar amb la pana".

Tot i això la cosa anava a estils. No tots podíem portar una bandana amb dignitat i no semblar Sylvester Stallone a Rambo. Evidentment hi havia moltes maneres de portar-la: al canell, a la nansa de la motxilla i

la sabata Vans més pesada que un totxo i de dimensions absurdament grans.

Està clar que les modes no són només estils de vestir, sinó llocs de quedada, o... les divines poses a les fotos. Des de la meua humil opinió crec que la moda de tapar-

amb el Paint. I era una regla d'or que cada dissabte, a les vuit del vespre (perquè els teus pares no et deixaven sortir fins més tard) havies de penjar la foto més cool d'aquella tarda i immortalitzar-la amb un: 'gran tarda nenes, us estimo lokas tk tk, ho hem de repetir'. Amb unes faltes aberrants, per suposat. Sí és cert, ho hem donat tot a les festes de l'Espai Jove i les seves temàtiques, ens hem fet els valents travessant el túnel de la plaça Catalunya, hem anat a comprar al Xics i l'home ens ha canviat el nom (jo era la Montserrat, per cert). Aquestes modes i realitats del nostre poble que ara, ja més crescuts, ho recordem i no podem evitar dir-nos "En què estava pensant?", però s'ha de reconèixer que ens ho havíem passat genial quan tots quedàvem a l'Europa o a la "Cata" i les generacions properes no viuran moltes d'aquestes coses. Sense pecar de nostàlgica, no sabran què és un "zumbido" o patiran el drama de no saber amb quina foto d'aquella tarda actualitzar el seu Metroflog. Ara que el "Swag" ens acabarà absorbint a tots, només vull dir una cosa, sense assemblar-me a la meua mare i que sempre he volgut dir: "Cualquier tiempo pasado fue mejor".

Plataforma tipus blog on podies penjar una foto diària i comentar en el dels teus amics. En general, utilitzat per adolescents que no podien permetre's el luxe de tenir "Fotolog".

Servei de missatgeria instantània de Microsoft per l'ordinador. Obsolet des de 2013, el Messenger fou la millor eina de comunicació entre els adolescents. A part de xat també hi havia videotrucades disponibles.

Aplicació mòbil i xarxa social per compartir vídeos i imatges amb tot el món a partir del teu compte. Tens l'opció de seguir comptes si t'agrada el seu contingut i ells poden seguir-te a tu.

pels més atrevits al cap, i era més lleig que el dimoni, per cert. Un detall inoblidable el protagonitzen els cordons. Pobre d'aquell que gosés cordar-se els cordons i sortir al carrer, totalment impensable! Te'ls havies d'amagar dins la sabata, sense excepcions, sinó eres la riota, el desertor, una vergonya pel poble i la moda, però, acceptem-ho no hi havia cosa més incòmoda que un cordó salvatge fent la murga dins

se la boca amb la mà a les fotos fou per antonomàsia el paradigma del que és ser horter. No hi havia una sola noia que no la tingués al Metroflog o a la foto de perfil del Messenger. Exacte, senyores i senyors, entrem en un tema compromès, el temut Metroflog. Ha arribat el moment de remoure els més foscos passats de les joventuts castellarenques, aquells Metroflogs amb lletres brillants i fotos editades

LA CONTRA

jove

”
*Els joves són els
 que, de fet, poden
 canviar les coses*“

QUIM MASFERRER

Guionista, director i presentador de 'El Foraster' de TV3

L'any 2000 va començar al món de l'espectacle i més endavant, a la televisió. Actualment és el presentador del programa 'El Foraster' de TV3 i continua realitzant obres teatrals

ÒSCAR MORENO I AITANA MANRIQUE

• **Com vas començar al món de la televisió i l'espectacle?**

Vaig començar fa molts anys al món del teatre, fins que un dia va venir un director de TV3, ens va veure fent teatre, i ens va comentar l'opció de Teatre de Guerrilla, i no vam dubtar a fer televisió. Això va ser l'any 2000 i partir d'aquest any em compagino el món de la televisió i l'espectacle. Avui en dia continuo a Teatre de Guerrilla i al programa de TV3 'El Foraster'.

• **Com va sorgir la idea de fer un programa com 'El Foraster'?**

Feia temps que tenia ganes de fer un programa on els protagonistes fossin els pobles petits i els seus habitants. Jo sóc de Sant Feliu de Buixalleu, un poble de 700 habitants, i m'agrada veure aquests pobles a la televisió. Normalment no surten gairebé mai, a no ser que sigui per un accident, incendi forestal o qualsevol succés. Per això vaig tenir la idea de fer un programa d'aquestes característiques, i la veritat és que ha agradat molt. Vam tenir una bona audiència, i podríem dir que hem aconseguit els objectius, ja que portem tres temporades. El fet de ser protagonista dels pobles petits, sent d'un poble petit, la veritat és que és un somni fet realitat.

• **Com t'imaginaves els petits pobles de Catalunya abans de visitar els seus habitants?**

Abans de fer el programa, ja feia de foraster. M'agraden molt els pobles petits, m'apassionen. Els meus dies lliures agafava el cotxe i marxava sense càmeres cap a pobles petits del Pirineu, d'Aragó, País Basc, de Galícia, i sempre m'agrada molt acostar-me a la gent i parlar amb ells. La cosa canvia quan vas amb càmeres, sabent que sortirà a la televisió. Amb ganes d'aprendre, de conèixer a gent, de fer amics, amb ganes que t'expliquin coses que fassin riure, i coses que t'emocionen, i sobretot, amb moltes ganes d'escoltar.

• **Com és el "Teatre de Guerrilla" que hi ha actualment?**

El Teatre de Guerrilla és una companyia que segueix produint els seus espectacles de teatre. Ara mateix

estic fent gira amb una obra titulada "Temps" que també vaig representar a Castellar. És una companyia que està molt viva que, està especialitzada en el terreny del teatre. Com autor i director de la companyia, si tot m'ho permet, continuaré escrivint textos i guions per interpretar-los.

• **El fet de ser una persona coneguda per tothom et dificulta algunes coses que t'hauria agradat fer?**

No, al contrari. La meua feina és molt popular a causa de la "tele" i dels escenaris. La veritat és que això m'ho facilita perquè molta gent, al veure el programa "El Foraster" té ganes de veure la versió teatral, i vénen a veure l'espectacle. Tot això no em comporta problemes, al contrari, els problemes que em pot portar, per exemple és que ara mateix estic parlant amb algú i tothom em saluda.

• **Com veus la situació dels joves d'avui en dia?**

No ho sé exactament, però la paraula 'joventut' vol dir rebel·lia, empenta, canviar coses, ser utòpic, ... La joventut, a vegades, fa pensar que tenen un motor que fa que siguin rebels, amb un pensament somiador, ganes de crear un grup de música i pensar que podràs arribar a ser el Beatles. Els joves, de fet, són els que poden canviar les coses, ja que gràcies a les seves accions poden fer passos importants.

• **Què et va semblar participar a la campanya de recollida de mòbils a l'INS Castellar?**

Quan hi ha iniciatives d'aquest tipus i a més amb una càrrega important, m'agrada participar-hi. Molts cassos són iniciatives que s'aguanten pel voluntariat. La iniciativa d'uns nois joves que organitzen tot voluntàriament, quan et truquen i t'expliquen tot el seu projecte i els veus amb iniciativa, et trobes que tens ganes d'ajudar-los. A més la teva col·laboració és fàcil de fer i no ens costa res. D'aquí de Castellar m'han arribat moltes peticions per ajudar-los, tant per una campanya alimentària com la que es duu a terme amb la recollida de mòbils antics.✦

11
respostes

Un tret principal del teu caràcter?

Sóc una esponja

Un defecte que no pots dominar?

Xarlatà

Una persona que admires?

El meu avi

La teua paraula preferida?

Gatzara

Quin plat t'agrada més?

Pa amb tomàquet i embotit de la meua zona, el Montseny

Un animal?

La cabra, com el meu segon cognom

Un cantant?

Roger Mas

Una pel·lícula?

"Amarcord", de Fellini

Un llibre?

"La sala d'estar és un camp de futbol", de Josep Maria Fonalleras

Un programa?

El Foraster, per suposat!

Un comiat?

Gent de Castellar, sou molt bona gent!

